

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Kołodziejcki

w sprawie **ppłk K. K.**

oskarżonego z art. 233 § 1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 28 listopada 2023 r., sygn. akt So 10/23

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 1 października 2025 r.,

wniosku świadka o zwrot kosztów podróży,

na podstawie art. 618a § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przyznać świadkowi A. B. kwotę 361,52 zł (trzysta sześćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Sądu Najwyższego i z powrotem.

UZASADNIENIE

A. B. zgodnie z wezwaniem stawił się w dniu 18 września 2025 r. do Sądu Najwyższego, gdzie na wyznaczonej na ten dzień rozprawie został przesłuchany w charakterze świadka. W ustawowym terminie złożył wniosek o przyznanie mu zwrotu kosztów podróży z miejsca zamieszkania do Sądu Najwyższego i z powrotem. Jak wynika z treści wniesionego pisma świadek w związku ze

stawiennictwem na rozprawę odbył liczącą 440 km (w obydwie strony 880 km) podróż własnym samochodem marki T. o nr rej. [...] obliczając, że poniósł koszty z tym związane w łącznej wysokości 361,52 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny.

Zgodnie z art. 618a § 1 k.p.k. świadkowi przysługuje zwrot kosztów podróży – z miejsca jego zamieszkania do miejsca wykonywania czynności postępowania na wezwanie sądu lub organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze – w wysokości rzeczywiście poniesionych racjonalnych i celowych kosztów przejazdu własnym samochodem lub innym odpowiednim środkiem transportu. W myśl art. 618a § 2 k.p.k. należności te nie mogą być wyższe niż koszty przysługujące pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

Wysokość kosztów przysługujących pracownikowi, o których mowa w art. 618a § 2 k.p.k. aktualnie określają przepisy rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce budżetowej z tytułu podróży służbowej (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 2190). Przepis § 3 ust. 3 cytowanego rozporządzenia stanowi, że na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na przejazd w podróży krajowej lub podróży zagranicznej samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem niebędącym własnością pracodawcy, zaś zgodnie z treścią § 3 ust. 4 omawianego rozporządzenia w takim przypadku pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa, niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 1539 z późn. zm.).

Na podstawie upoważnienia zawartego we wskazanym przepisie wydano rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów

służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz.U. z 2002 r. Nr 27, poz. 271 z późn. zm.). Stosownie do § 2 pkt 1 lit. b cyt. rozporządzenia stawka maksymalna za 1 kilometr przebiegu pojazdu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ wynosi 1,15 zł.

W niniejszej sprawie podstawę faktyczną rozstrzygnięcia stanowiły informacje zawarte we wniosku. Świadek A. B. w złożonym piśmie nie tylko wiarygodnie wskazał rodzaj użytego pojazdu oraz przebyty dystans, ale także szczegółowo obliczył poniesione przez siebie koszty związane ze stawiennictwem na wezwanie do Sądu Najwyższego. Jednocześnie żądana przez A. B. kwota nie przekracza maksymalnej stawki określonej wskazanymi wyżej przepisami. W tej sytuacji należało przyznać świadkowi zwrot kosztów przejazdu w kwocie przez niego wnioskowanej, tj. w wysokości 361,52 zł, jako odpowiadającej rzeczywistemu wydatkowi odbytej podróży.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.

[J.J.]

[r.g.]